

Het zwart-

Hebben jullie een zwarte zanger? Nee, Peter Corn heeft Soul en bewijst dat op het podium.' Zo luidt de openingszin van de tekst-bijlage van de demo van de Peter Corn Band. Geprikkeld door deze onconventionele manier om jezelf aan te prijzen tegen wij naar Peter Corn ('Koren volgens het bevolkingsregister, maar Corn klinkt beter'). Een prettig gesprek.

tekst **MARJOLEIN KLAASSEN** en
KARIN BAKKER

Peter Corn is een bescheiden jongen uit Amsterdam-Oost die verdomd goed weet wat hij wil: muziek maken en dat voor zo veel mogelijk mensen. Peter vertelt uitvoerig over wat aan de Peter Corn Band voorafging. Het begon allemaal 14 jaar geleden met punkmuziek.

'Hoewel muziek, ik gebruikte in eerste instantie slechts 2 snaren van mijn gitaar en schreeuwde maar wat engelse kreten in de ruimte. Het middelbare school-engels, je kent dat wel. In de beginperiode was ik voornamelijk punk georiënteerd. Muziek van de Sex Pistols, The Cure enzo vond ik geweldig. Nee, covers heb ik nooit gespeeld, ik componeerde altijd

mijn eigen muziek. Eigenwijs hè. Langzamerhand ben ik de blues en soul richting op gegaan. Bij ons thuis werd deze muziek veel gedraaid door mijn broer en zus. Daardoor kwam ik erachter dat ik die muziek toch ook wel erg mooi vond. Ik ben toen ook frequent bluesplaten gaan kopen en heb door veel naar deze platen te luisteren de kunst van het gitaarspelen geleerd.

Mijn eerste soulband werd geboren: The Alfredo Brothers. In die tijd waren wij een van de weinige soulbands van Amsterdam die bovendien nog eigen werk speelde. Soul was toen absoluut niet populair. Toch liep het wel met onze band. We traden op in VARA's Popkrant en Clipparade en in de voorprogramma's van Wilson Pickett en Curtis Mayfield.

Na The Alfredo Brothers werd ik de zanger van de Special Delivery Jones (een voormalige GRAP-band). We hebben toen nog een onwijke clip gemaakt in een zwembad met onder andere Mighty Mike. Het is nog uitgezonden ook op een of ander lokaal station. Donald Beekman, een van onze bandleden, regelde dat allemaal. Van hem, maar ook van Agnes, de manager van onze vorige band, heb ik ontzettend veel geleerd op het gebied van promotie. Erg handig om in promotie- en managementland ingewerkt te worden. Nu doe ik het allemaal zelf. Kost een hoop tijd, maar ja, het is wel nodig. Je hebt het dan bovendien beter in de hand, vind ik.

Ik heb ook nog een kortstondige relatie gehad met Time Out, de voormalige begeleidingsband van Wally Tax. Wally was tijdelijk uit de

roulatie en de band vroeg of ik hem wilde vervangen. Het was geen succes. Ik wilde gelijk het podium op, hup lekker spelen, zij hielden er een andere mening op na. Eerst anderhalf jaar oefenen en dan pas spelen. Ja hoor eens, daar heb ik echt het geduld niet voor. Uiteindelijk heb ik in '92 de Peter Corn Band opgericht. Toen nog een driemansformatie. Vorig jaar hebben wij meegedaan met De Grote Prijs Van Nederland. In het juryrapport stond dat de band nog beter zou klinken indien we meer muzikanten in onze band zouden opnemen.'

Dat advies heeft Peter Corn niet in de wind geslagen. Inmiddels telt de huidige band, na enkele bandwisselingen, acht leden. Peter Corn (gitaar en zang), Gerald Lead (drums), Kris Kronmann (bas), Floris Kosman (sax), Dirk Beets (trompet), Manoush Bray (zang), Michael (piano) en Rob van de Schootbruggen (gitaar). De band speelt lekkere swingende funk, soul en rythm & blues. Vermengd met een flinke dosis gospel ontstaat hieruit de Peter Corn Band sound.

'De band is nu veel hechter geworden. We spelen al een redelijke tijd samen en dat merk je. De sfeer is goed en dat bevordert de muzikale wisselwerking. Het is namelijk niet zo dat ik alleen de ideeën aandraag voor nieuwe nummers. De anderen komen ook met composities en uiteraard met suggesties hoe we de Peter Corn Band kunnen verbeteren. Wij maken samen muziek, zowel met de band onderling als met het publiek. Het samengaan van band met publiek vind ik dan ook ontzettend leuk, daar speel je voor. Ik vind het belangrijk